

**Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — ArcelorMittal
Espanja/Komisija**

(Lieta T-399/10)

(2010/C 301/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spānija) (pārstāvji —
A. Creus Carreras un A. Valiente Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lēmuma 1., 2., 3. un 4. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas
uz ArcelorMittal España, SA;

— pakārtoti — atcelt ArcelorMittal España, SA noteikto naudas
sodu;

— un vēl pakārtotāk — samazināt ArcelorMittal España, SA
noteiktā naudas soda summu.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2010.
gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā
COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds, 1., 2., 3. un 4.
pantu, kuros Komisija konstatēja, ka [prasītāja] kopā ar citiem
uzņēmumiem ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53.
pantu, būdama Eiropas un/vai valsts/reģionāla mēroga turpi-
nātas vienošanās vai saskaņotas darbības dalībniece priekšsprie-
gojuma tērauda nozarē. Turklāt tā lūdz atcelt vai samazināt tai
noteikto naudas sodu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza [piecus] pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Eiropas
Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas ("ECPK") 6. panta
1. punktā un Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās pamat-
tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu tiesā, jo naudas sodu
noteica pārvaldes iestāde, kurai ir vienlaikus gan izmeklēšanas,
gan soda noteikšanas pilnvaras.

Otrkārt, tā apgalvo, ka Komisija ir izdarījusi kļūdas naudas soda
aprēķinā, kuru iznākumā prasītājai ir noteikts lielāks naudas
sods.

Treškārt, tā iebilst, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka prasī-
tājai līdz 1997. gada decembrim esot bijusi izšķiroša ietekme
[uzņēmumos] Emesa un Galycas.

Ceturtkārt, tā apgalvo, ka Komisija ir nelikumīgi atteikusies
piešķirt prasītājai noteikto naudas sodu samazinājumu saskaņā
ar 2002. gada Paziņojuma par sadarbību ⁽¹⁾ 23. punktu, lai gan
tā ir sniegusi izšķirošus pierādījumus par pārkāpuma ilgumu un
smagumu un tādējādi izpildījusi tajā noteiktās prasības.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir nepareizi piemēro-
jusi Komisijas 2006. gada Pamatnostādņu naudas soda aprēķi-
nāšanai ⁽²⁾ 30. punktā paredzēto "īpašo naudas soda palielinā-
jumu preventīvā nolūkā", kura iznākumā prasītājai noteiktais
naudas sods ir nelikumīgi palielināts par 20 %.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un soda-
naudas samazināšanu kartēļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr.
1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210,
2. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Villeroy & Boch
— Belgium/Komisija**

(Lieta T-402/10)

(2010/C 301/85)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Villeroy & Boch — Belgium (Brisele, Beļģija) (pārstāvji —
O. Brouwer un J. Blockx, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Villeroy
& Boch — Belgium N.V./S.A.;

— pakārtoti, samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23.
jūnija Lēmumu C(2010) 4185 lietā COMP/39.092 — *Badezim-
merausstattungen* — sakarā ar LESD 101. panta 1. punkta pārkā-
pumu krānu, dušas kabīņu sienu un keramikas produktu tirgū.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda septiņus pamatus:

- LESD 101. panta un Līguma par EEZ 53. panta, un pastāvīgās judikatūras pārkāpums, kļūdaini pamatojoties uz to, ka pārkāpums ir vienots un turpināts;
- no LESD 296. panta otrās daļas izrietošā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, norādot nepietiekamu un nebūtisku pamatojumu attiecībā uz pārkāpuma uzskatīšanu par vienotu un turpinātu;
- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums attiecībā uz apgalvoto prasītājas daļību tai piedēvētajā pārkāpumā Beļģijas tirgū, kā arī pierādījumu neesamība par to, ka prasītāja piedalījies šajā pārkāpumā Beļģijas tirgū;
- solidāras atbildības noteikšana prasītājam un tās mātes sabiedrībai par naudas sodu ir pretrunā ES Pamattiesību hartas 49. panta pirmās daļas principam *nulla poena sine lege* un soda samērīguma ar nodarījumu principam saskaņā ar hartas 49. panta trešo daļu, aplūkojot to kopsakarā ar hartas 48. panta pirmo daļu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta pārkāpums;
- naudas soda summas kļūdaina noteikšana, jo tas attiecas uz apgrozījumu, kas nav saistīts ar inkriminēto pārkāpumu;
- nepamatota naudas soda samazinājuma nepiešķiršana procedūras pārmērīgā ilguma dēļ, kas ir hartas 41. panta pārkāpums;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpums sakarā ar naudas soda summas kļūdainu noteikšanu attiecībā uz pārkāpuma smagumu un "atturošā faktora" kļūdainu noteikšanu, kā arī naudas soda galīgās summas nesamērīgums.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — Justice & Environment/Komisija

(Lieta T-405/10)

(2010/C 301/86)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Justice & Environment (Amsterdama, Nīderlande)
(pārstāvis — P. Černý, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošiem apstrīdētos pasākumus (Komisijas Lēmumus 2010/135/ES un 2010/136/ES un Komisijas atbildi C(2010) 4632).

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas Lēmumus 2010/135/ES ⁽¹⁾ un 2010/136/ES ⁽²⁾ par ģenētiski modificētas kartupeļu barības un pārtikas laišanu tirgū, kā arī Komisijas Lēmumu C(2010) 4632, ar ko ir noraidīts pieprasījums veikt iekšējo pārskatīšanu, kuru prasītājas iesniedza, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽³⁾ IV sadaļu.

Šīs prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus.

Tā apgalvo, ka, pieņemot Lēmumus 2010/135/ES un 2010/136/ES, Komisija esot pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus LESD 263. panta izpratnē un tās pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK ⁽⁴⁾ 4. panta 2. punktu. Pēc prasītājas domām ar apstrīdētajiem lēmumiem esot pārkāpti noteikti vispārējie ES tiesību principi, jo Komisijas veiktais risku novērtējums esot pretrunīgs, Komisija esot nepareizi interpretējusi Direktīvas 2001/18/EK 4. panta 2. punktu, Komisija neesot pilnībā ņēmusi vērā pierādījumus un esot ignorējusi grozīto likumu. Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar Komisijas Lēmumu 2010/136/ES, atļaujot laist tirgū ģenētiski modificētu kartupeļu produktus, tā esot pārkāpusi arī Regulu 1829/2003/EK ⁽⁵⁾.

Turpinājumā prasītāja norāda, ka Komisijas Lēmums C(2010) 4632 esot pretrunīgs, jo ar to ir atbalstīts divu iepriekš minēto Komisijas lēmumu pretrunīgums, noraidot pieprasījumu veikt iekšējo pārskatīšanu, kuru iesniedza prasītāja. Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot rīkojusies atbilstoši pareizas tiesvedības principam un neesot izpildījusi tās pienākumu administratīvajā lēmumu pieņemšanas procesā pareizi izskatīt pierādījumus, jo tā neesot pareizi izskatījusi prasītājas pieprasījumā veikt iekšējo pārskatīšanu norādītos argumentus.

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada 2. marta Lēmums par kartupeļu produkta (*Solanum tuberosum* L. EH92-527-1 līnija), kas ģenētiski modificēts, lai palielinātu amilopektīna saturu cietē, laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1193) (OV L 53, 11. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2010. gada 2. marta Lēmums, ar ko ļauj laist tirgū barību, kas ražota no ģenētiski modificētiem kartupeļiem EH92-527-1 (BPS-25271-9), un ar ko pieļauj nejaūšu vai tehniski nenovēršamu šo kartupeļu sastopamību pārtikā un citos barības produktos, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1196) (OV L 53, 15. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības daļību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 1. lpp.).